

WESTERN

Delphine Lecompte bij De Bezige Bij

**BLINDE GEDICHTEN
SCHACHTEN EN AMULETTEN
DE BALDADIGE WALVIS
DICHTER, BOKSER, KONINGSDOCHTER**

WESTERN

gedichten

DIRECTED BY

Delphine Lecompte

2017

DE BEZIGE BIJ
AMSTERDAM

Copyright © 2017 Delphine Lecompte
Omslagontwerp Moker Ontwerp
Vormgeving binnenwerk Aard Bakker, Amsterdam
Druk Bariet Ten Brink, Meppel
ISBN 978 90 234 6313 9
NUR 306

debezigebij.nl

INTRO

7

PART ONE: *child*

11

PART TWO: *whore*

23

PART THREE: *revenge*

59

PART FOUR: *redemption*

79

deleted scene

114

INTRO

GEEN SUCCES BLUES

Ik blijf het liefst in Brugge, bij mijn pooier en mijn honden
Anderen mogen in het spotlicht staan, anderen zijn mooi,
Anderen hebben stijve kuiven en onweerlegbare diploma's
Ik koop het liefst te krappe schoenen, dan zie ik af
En afzien is boete doen, en boete doen is noodzakelijk wanneer je een hoer bent.

Ik eet het liefst monochroom voedsel, geel en glijdend
Anderen mogen op restaurant gaan, anderen zijn gulzig,
Anderen hebben toffe strotklepjes en koddige bavetten
Ik drink het liefst witte wijn, dan word ik nostalgisch
En nostalgisch worden is minder gênant dan stikken in je eigen braaksel.

Ik lees het liefst boeken van negentiende-eeuwse Engelse mijnwerkerszonen, Welsh mag ook
Anderen mogen geloven in de nieuwe hype, anderen zijn meelopers,
Anderen hebben een onderbouwde mening en Russische quotes
Ik schrijf het liefst kwade overdadige gedichten, dan word ik gelezen
En gelezen worden is veel prettiger dan gefrustreerd te zijn.

Maar sinds gisteren ben ik opnieuw aan het verliezen
Ik kan ertegen, ik ben er goed in; zelfs de jutezakwedstrijd
Door mijn moeder gekocht voor mijn negende verjaardag moest ik weggeven aan guitige Lori
Die nu in een interimkantoor werkt en 's avonds klaagt tegen haar tropische vissen
Omdat haar vent het te druk heeft met het morsen op luierseksites en foto's van tochtige alpaca's.

'Whatever floats his boat,' zegt Lori dapper op het toilet
Ze heeft net een skalaar met lepreuze schubben doorgespoeld
Ze is haar guitigheid kwijtgeraakt, ze denkt aan mij
Vorige week zag ze mij staan in de krant, een mini-interview
Met een klein fotootje van mijn kop die soms meevalt op kleine fotootjes.

Ze zoekt mijn contactgegevens op het internet
Ze mailt mij, ik mail haar niet terug
Ik mail het liefst niemand, mijn pooier zegt: 'Houden zo!'

PART ONE: *cbild*

(Ik ben niet weerloos.)

DE BADSTAD DIE ZE VERGATEN

Dit is de badstad die ze vergaten te bombarderen
Ik groeide hier op
Ik stal kauwgom daar
Op de dag van het Heizeldrama werd ik gedoopt
Van de acht dopelingen was ik de enige met eczeem.

Deze boom gebruikte ik
Om mezelf te verlossen van mijn melktanden
'Strange fruit,' zei mijn moeder
Ik wist niet wat ze bedoelde
Die kruidenier daar randde vrolijk kinderen aan.

Ik steek de straat over
En volg de kruidenier
Hij is kreupel en berouwloos
Zijn auto is rood, zijn pointer heeft een stamboom
Niemand wijst hem met de vinger, iedereen prijst zijn zelfgemaakte mayonaise.

Ik betreed zijn winkel
En koop een blik makreel
Van de zeven klanten ben ik de enige met te weinig geld
Met het schaamrood op de wangen verlaat ik de winkel
Ik ben zelfs vergeten kauwgom te stelen.

DE VISSER MET DE BLAASBALG

De visser met de blaasbalg maakte
De kinderen bang, ik was de enige
Die hem grappig vond, zijn vrouw kuiste
Elke maandag het huis van mijn grootouders
Ze heette Olga, maar ze was niet Russisch.

Ik mocht eens logeren bij Olga en de visser
Toen ik al in pyjama was kwam er bezoek
Een schelle Spaans uitzierende vrouw
Een stuurse gefaald uitzierende man
En een vief zwart hondje, Titus genaamd.

Ik was bang dat Olga en de visser mij zouden verkopen
Aan het koppel, ze waren immers arm
Maar ik werd niet verkocht
Ik mocht langer opblijven, spelen
Met het hondje, en karamellen eten.

Een karamel raakte vast in mijn keel
De visser redde mij met de blaasbalg
Het koppel vertrok, ze lieten hun hondje achter
Ik mocht nog steeds opblijven
Spartacus was op de tv, het hondje geeuwde tijdens een cruciale scène.

Olga vond het grappig
Dat het hondje net die scène had uitgekozen om te geeuwen
Uiteindelijk moest ik toch naar bed
In de logeerkamer hingen geen gordijnen
De visser gooide het hondje in de waterput, het heette Titus maar het was zwanger.

HIJ NEEMT ME MEE, IK BEN NIET WEERLOOS

Hij neemt me mee, ik ben negen en wreed
Ik krijg een glas grenadine op hetzelfde terras
Waar Amelia Earhart haar laatste punt rijsttaart heeft verorberd
Hij is mijn leraar aardrijkskunde, hij weet te weinig over jurastenen om mij te hypnotiseren
Er zit een beetje alcohol in mijn drank, de waard en de leraar hebben een pact.

Een pact of een plan, ik lig op een breed bed, links de leraar,
Achter de camera de waard, en op de gordijnen een vochtvlek
Die met veel goede wil op Jeanne d'Arc lijkt, veel goede wil is onontbeerlijk
Ze veranderen van plaats, en nu lijkt de vochtvlek op een liefvallig hoefdier
Dat is uitgestorven omdat het weigerde zijn vleugels af te staan aan het zwijn.

Het zwijn mocht voortleven, maar het hoefdier werd uitgewist
Hij brengt me terug, ik ben negen en heel
Ik krijg een emmer en een ring, ik verlies de ring in het zand
Ik vul de emmer met zeesterren, ik vergeet de emmer, ze sterven
Mijn grootouders zeggen dat ik stil geworden ben, ik zeg dat ik het juratijdperk mis.

Hij neemt me mee, ik ben negentien en wraakzuchtig
Op een ander terras breek ik opzettelijk een gelijkaardig glas
Er klotst een aanzienlijke hoeveelheid alcohol in mijn bloedstroom
Hij is de leraar van niemand, hij weet te veel over mijn lijf om te ontkomen
Ik snijd zijn keel over, de waard werpt de video gedwee in de haard.

Ik keer terug naar het gesticht, ik ben negentien en met velen
Platgespoten in de isolatiecel word ik bezocht door een liefvallig hoefdier
Ze kan nooit sterven, ze kan nooit niet vliegen, ze mag mij altijd meenemen.

BLIND TE ZIJN IN HET PARADIJS, OF IS DIT DE JUNGLE

Ik heb als kind lang gedacht
Dat Roeselare even ver en verdorven en verleidelijk
Als Saint-Tropez was, omdat de mooie apothekersdochter
Erheen ging op vakantie, bij een tante met 3 pekinezen
En 16 uitzonderlijk hoffelijke dwergpapegaaien.

Ik bleef in de duinen, ik droomde tussen de biezen van Roeselare
Er liepen papier-maché vogeldemonen door de straten
En de Gelaarsde Kat gaf kauwgom aan alle kinderen van slechte wil
De maan was altijd opruiend, de sterren deden steeds de oerknal na
En aan alle ruiten hingen foto's van mijn grootvader poserend met een assagaai in de aanslag.

Wat was De Panne saai in de zomer, niemand ging op rooftocht,
Alle pedofiele tuinmannen lagen in hangmatten hun eeltknobbels te tellen
En zelfs de boeman van de duinen was te lui
Om de kinderen de stuipen op het lijf te jagen
Met de afwezigheid van zijn pinken en de aanwezigheid van zijn kolibriepenis.

Ik stichtte brandjes in de duinen, ik aanbad met gepaste rituelen de hazen,
Ik wierp sinaasappels in de tuin van de Russische ex-choreografe,
Ik verleidde de man van de Russische ex-choreografe, ik las
Mijn toekomst in kikkerdril, ik riep: 'Bah! Ik wil geen dichter worden.'
Ik nam een nieuwe handvol kikkerdril, en zag helaas hetzelfde schrikbeeld.

Wanneer de mooie apothekersdochter terugkwam
Had ze steeds een geschenk voor mij, iets voor in mijn haar met dieren
Of iets voor rond mijn pols met dieren, kevers of hinden of vreemd pluimvee
Ze vertelde honderduit over Roeselare
Het was nog veel fantastischer dan ik gedroomd had.

De eerste nacht na haar terugkomst sliepen we tezamen in haar bed
Ik biechtte al mijn kattenkwaad op
En de mooie apothekersdochter vergaf mij met een slokkende kus
Die ze van de pekinezen van haar tante geleerd had.